

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี-ไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources)

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____ . พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. กรุงเทพมหานคร : เฉลิม

ชาวยุทธพิมพ์, ๒๕๒๕.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ :

กองตำรา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. อธิบายบาลีไวยากรณ์ (นามกิต্ত์และกิริยากิต্ত์). พิมพ์ครั้งที่ ๑๔,

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๓๘.

พ.อ.ปิ่น มุทุกันต์. คำบรรยายพุทธศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : กมลการพิมพ์, ๒๕๒๗.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๘,

กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

พระมหาสุวิทย์ วุฑฺฒิสโก. ทานกัณฑ์แห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต. ปทุมธานี : บริษัท ฟองทอง

เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด, ๒๕๕๐.

พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโณ). ธรรมปริทรรศน์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

ราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๓๘.

พระสิริมงคลอาจารย์. มงคลัตถทีปนี แปล เล่ม ๓. พิมพ์ครั้งที่ ๑๘, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหา

จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

มงคลัตถทีปนี เล่ม ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๓๕.

มงคลัตถทีปนี เล่ม ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๓๘.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๑.

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. สารานุกรมพระพุทธศาสนา, สุขาว

พลอยชุม รวบรวม. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์,

๒๕๓๕.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. ศาสนาเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ ๓, พระนคร : เพ็ญอักษร, ๒๕๑๓.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

พระครูไพศาลธรรมานุสิฐ (ถนอม ภิัญโญจิตฺต). “การศึกษาเปรียบเทียบตัวอย่างการให้ทานในพระ
 สุตตันตปิฎกกับการปฏิบัติจริงในลำพูน”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต
 วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย : ๒๕๔๖.

พระมหาเชน แสงวมี. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องอานิสงส์ของท่านในพระพุทธศาสนา”,
วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหามกุฏราชวิทยาลัย :
 ๒๕๔๒.

พระมหาสง่า ไชยวงศ์. “การศึกษาวิเคราะห์เรื่อง “ทาน” ในพระพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์ศิลป-
 ศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๑.

เรณู ศรีภาค. “การวิเคราะห์บารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๔.

พระมหาไพฑูรย์ อุทัยคาม. “การศึกษาแนวคิดเรื่องทานตามหลักจริยศาสตร์กับความเข้าใจเรื่องทาน
 ของชาวไทยพุทธ: ศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
 มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

พระลือชัย อินทโยโส (นราทอง). “ศึกษาการให้ทานของชาวพุทธในจังหวัดเลย”. **วิทยานิพนธ์
 ศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย,
 ๒๕๔๙.

บุญหนา จิมานัง. “พฤติกรรมการทานบุญของชาวพุทธในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น”.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
 ๒๕๔๕.

พระมหาบุญทัน อานนโท. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องพระเวสสันดรชาดก ศึกษาเฉพาะทานบารมี”.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
 ๒๕๔๙.

พระมหาภาสกร คุณุตตโร. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องบุญในพระพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์พุทธ
 ศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ร.ต.อ. นฤชิต จุสสะปาโล. “การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการทำทานในพระพุทธศาสนากับการทำเศา
 ตะเกาะฮ์ในศาสนาอิสลาม ศึกษาเฉพาะชาวไทยพุทธและอิสลามในเขต
 กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหามหิดล,
 ๒๕๔๓.

สมศักดิ์ มาลาวิลาศ. “สภาพการปฏิบัติงานของครูในคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนา
ชนบท ระดับตำบล”. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๓๘.